

ПОХВАЛНО СЛОВО ЗА СВЕТИ ПРОРОК ИЛИЯ ОТ СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ

**СЪС СЛОВОТО СИ ТОЙ ЗАТВАРЯШЕ НЕБЕСАТА И
С ДУХОВНА МОЛИТВА ПАК
ОРОСЯВАШЕ С ДЪЖД И НАПОЯВАШЕ ЗЕМЯТА...**

Сега светлозарното слънце просветлява с блясък небосвода при възлизането нагоре на огнените коне. Сега отново цялата вселена, озарена от светлозарни лъчи, тържествува от радост, празнувайки свято пресветлата памет на огненосния пророк Илия. Наистина този предивен Илия изгря на земята като слънце, просветли целия свят с изрядни чудеса и знамения и ревностно изгори противниците и непокоряващите се на истината.

Когато Илия щеше да се роди, баща му, наричан Агав, видя насън, че дойдоха мъже в бели дрехи, повиваха Илия с огън и му даваха да яде огнен пламък. Баща му разказа съня си на свещениците, а те му казаха: „Не се страхувай от това, защото светлината ще бъде негово жилище, словото му – изява на съд, а животът му ще бъде угоден на всевишния Бог. И ще съди

той израилтяните с меч и огън, а от ревност към истината ще унищожи с огън противниците.“

В дните на Илия се възцари нечестив цар, на име Ахав. Понеже той не се вслушваше в думите на пророка, Илия отправи молитва към всевишния Бог и Той заключи небето и не вали дъжд на земята три години и шест месеца. Илия стана и отиде в пустинята и се укриваше при потока Хорат. Той получаваха храна от небесата всеки ден чрез врани. От голямата суша и зной пресекна водата и в тоя поток. Глад настана в тая земя. Като получи заповед от Бога, пророкът стана и отиде в Сарепта Сидонска. Там Илия видя една вдовица, която събираше дърва, и ѝ каза: „Иди и ми пригответи малка прясна пита от брашното, което имаш, за да ядем от нея, аз, ти и твоите деца.“ А жената рече на Илия: „Жив е Бог! Жива да бъде душата ти! Едва ли има в къщата ми повече от три шепи брашно. И ето, аз събирам тия дръвца, за да изпека хляб. Ще изям това с децата си и ще умра.“ Илия пък каза: „Направи според думата ми, както ти казах, и нямай грижа за това.“ И живя Илия в дома ѝ. Жената направи тъй, както ѝ каза Илия. И от тоя час брашното в делвата не се свършваше, нито маслиновото масло в гърнето намаляваше. И чудесата на пророка се увеличаваха.

Тогава обаче умря синът на вдовицата, при която живееше Илия. С плач тя каза на пророка: „Защо влезе в моя дом? Дошъл си да ми напомниш моите грехове и да умориш сина ми.“ Тя и не помисляше за Божията благодат, която щеше да се прояви чрез него. Като влезе в стаичката, където лежеше умрялото момче, Илия се помоли на Всевишния, наведе се три пъти над момчето и духна в лицето му. Душата се върна в момчето. Илия веднага го хвана за ръка, изправи го и го даде на майка му.

В третата година след убиването на Ахав синът му Охозия, който беше цар подир баща си, изпрати при Илия петдесет мъже начело с петдесетник и го призоваваше настойчиво да дойде при него. И каза: „Пророче Божий, дойди при мене!“ А Илия рече: „Ако аз съм Божий пророк, нека падне огън от небето и да изгори всички ви!“ Така и стана – падна огън от небето и изгори всички. Царят пак изпрати друг стотник със сто войници. И с него пророкът направи същото. И пак изпрати царят трети пратеник. Понеже този падна пред пророка и го молеше, не го сполетя зло. Илия стана и отиде с него при царя.

В третата година Илия увеща царя да събере народа в планината Кармил заедно с всички ваалови жреци и лъжливи пророци. Те бяха триста души. Когато се изкачи на планината Кармил, Илия заповяда да докарат две телета. Той повика вааловите пророци и им каза: „Нека се помолим – всеки на своя Бог. Чиято жертва бъде изгорена от огън, паднал от небесата, неговият Бог е истински. А на когото жертвата остане неизгорена от небесен огън, нека той умре днес.“ Илия каза още на лъжливите пророци и жреци: „Вие първо принесете жертва на вашите богове, за да се познае силата им, и вашата служба да стане явна.“ Бесовските жреци докараха едно теле, заклаха го, сложиха го на жертвена клада без огън и призоваха своите лъжовни богове, като викаха силно и скачаха около жертвеника. След като не се случи до пладне нищо, Илия започна да им се присмива и каза: „Викайте по-силно; може би вашите богове са заспали.“ И понеже нищо не беше направено от тях, Илия им заповяда да се отдръпнат. И рече на народа: „Хванете всеки един от тях!“ Той изкопа място край морето и съгради там жертвеник, натрупа дърва върху него, доведе телето, закла го и като го разсече, положи го върху дървата и каза: „Изливайте вода отгоре!“ И те го поляха с вода. И пак рече: „Повторете!“ И те повториха. После каза: „Направете същото трети път!“ И те потретиха, докато водата

стигна над месата. Илия погледна към небето и каза: „Чуй ме, Господи Боже мой, Вседържителю, чуй ме днес чрез изпращане на огън! Нека разберат всички човеци, че Ти единствен си Господ Бог Вседържител и че аз съм Твой раб. Чуй ме, Господи Боже, чуй ме днес в огъня!“ Когато трети път каза това, огън падна от небето и изгори жертвата му и дървата и погълна водата. Илия прослави Господа Бога Вседържителя и заповяда да обърнат по гръб тия жреци. Като взе нож, той стъпваше на гърлото на всекиго и ги изкла. Те бяха на брой триста. И рече: „Пламнах от ревност за Господа, моя Бог Вседържител!“ После Илия се изкачи на планината и се помоли на Господа Бога да прати дъжд на народа. И веднага Бог развърза небесните простори и изпрати напоителен дъжд. Земята произведе растения и всякакъв плод.

Илия благослови народа и слезе от планината. Той взе със себе си Елисей, Сафатовия син, когото помаза за пророческо служение. Когато те двамата вървяха и се готвеха да преминат реката Йордан, Илия сне кожуха, който носеше, сви го и удари с него по водата, и тя се раздели насам и натам, и двамата преминаха по сухо.

Илия предусети, че ще бъде взет и издигнат от земята, и каза на Елисей: „Искай от мене, каквото желаш, и ще ти дам, преди да бъде взет и да се разделя с тебе, понеже те обичам.“ Елисей му каза: „Духът, който е в тебе, да бъде двойно върху мене: друго нищо не искам от тебе.“ А Илия рече на Елисей: „Трудно нещо искаш, но и това ще получиш, ако видиш как ще бъде възнесен от земята на небето.“ Така и стана. Както си вървяха, изведнъж се яви огнена колесница с огнени коне, които влязоха между тях, разделиха ги един от друг, а Илия бе грабнат и се понесе от вихрушка нагоре към небето. Елисей остана и започна да вика: „Отче, колесница на Израила и негова конница!“ Илия хвърли кожуха си върху Елисей и влезе у него двоен дух, според словото на Илия. Елисей не го видя вече. Той хвана дрехите си и ги раздра на две, вдигна Илиевия кожух, който беше паднал върху него, върна се и се спря край брега на Йордан. Елисей взе Илиевия кожух, който беше паднал върху него, удари с него по водата, но тя не се раздели. Тогава викна: „Къде е Бог Илиев – Самият Той?“ И удари втори път по водата и тя се раздели на две, и Елисей премина по сухо.

Писано е, че Илия пак ще дойде в последните дни и ще пророчествува между езичниците и в сред родовете на израилевите синове. Той ще говори с висок глас към народа: „Братя, никой от вас да не вярва на божия противник – антихриста, – защото скоро ще бъде унищожена неговата измама. Ето, Господ идва от небето в славата на своята Божественост, за да съди живите и мъртвите и да въздаде на всекиго според делата. Безсрамният змей, дяволът, не ще може да търпи изобличенията на пророка и ще го убие, и няма да позволи да погребат тялото му. И след като тялото му остане три дена и половина – както евангелист Йоан свидетелствува за него в своето видение, – дух от Бога пак ще влезе в Илия и той ще се изправи пред всички човеци. Голям страх ще обземе всички, които стоят пред него и гледат чудното му възкресение. С такава благодат Христос го прослави над всяка човешка сила. С такива чудеса го въоръжи Христос, висшата Премъдрост. С такава слава го украси като с венец десницата на Вседържителя. И наистина Илия беше от млади години чуден с делата си, със смайващите си пророчества, със своята неизказана сила и с голямата си власт. Той стана подобен на серафим и херувим. С чудесата си той сияе като слънце, увенчава с похвали благочестивите човеци, носейки върху себе си венеца на Господнята слава, и с божествения огън изгаря противниците. Илия просия между пророците, както слънцето между звездите, и озари със светлозарни лъчи цялата вселена. Той помазваше чрез благодатта пророци и царе, прогонваше бесовете и

унищожи, изтръгвайки из корен, всичките им капища заедно със служителите им. Наистина той беше доброплодна маслина, която разлива духовна сладост. Със словото си той затваряше небесата и с духовна молитва пак оросяваше с дъжд и напояваше земята. Той закриляше човеците от Божия гняв с чистосърдечна молитва.

Илия – огненосен и втори предтеча на Христовото пришествие!

Илия – светлозарна зорница!

Илия – пречист и пречестен съд на Божие обитаване!

Илия – богонасадена лоза, която напои с благоухание целия свят!

Илия – светлозарно слънце!

Илия – дъждоносен облак!

Илия – високолетящ орел!

Илия – боговдъхновен език!

Илия – златозарен лъч!

Илия – проповедник на истината за Христовото пришествие!

Илия – разрушител на сатанинската измама!

Илия – добър помощник и ревнител на Божия закон!

Илия – огненовдъхновен език, пламтящ от ярост против враговете на истината!

Илия – горещ застъпник на скръбните!

Илия – твърда скала на вярата!

Илия – добър водач на всички към вечния живот!

Ние те молим, въведи във вечния живот и нас, които почитаме твоя пресвят празник, за слава и чест на Пресветата и Пребожествена Троица – на Отца и Сина и Светия Дух, сега и всякога и векове. Амин!

Източник: predanie.bg/